

med Jernbanen i Stedet for at søge hen til de tilgængelige Mergellejer.

Der har været talt en hel Del om, at man skulde gaa til en Reduktion med en Ejendoms skyldgrænse. Jeg tror, at vi ved at drøfte det Spørgsmaal er kommet til Klarhed over, at den Vej fremad er ikke fremkommelig. Derimod kunde jeg godt tænke mig en anden Vej frem, nemlig den, at man tog en bestemt Formuegrænse og maaske ogsaa tog Forbehold overfor de ikke just magre og mergelfattige Egne, som nu til Trods for Bestemmelserne i Overenskomsten faar Gavn af Mergeltilførslerne, og jeg skulde dog mene, at Mindretallet her i denne Sal ikke skulde være saa ganske utilgængeligt for den Tankegang. Jeg husker fra tidligere Tid Diskussionerne om Brændselstilskuddene, hvor man gav til alle, enten de trængte dertil eller ej, og jeg synes, der her er en lille Smule af det samme, idet det dog vist ikke i Længden kan hævdes, at velhavende Landbrugere, som er Indehavere af gode Landbrug, fortsat bør have Statstilskud for at faa deres Jord merglet og grundforbedret.

Det er i det hele taget min Overbevisning, at vi indenfor Rammerne af den Bevilling, som Flertallet i Finansudvalget er blevet enigt om med Landsbrugsministeren, udmærket vel vil være i Stand til at røgte det Formaal, vi har sat os, og at det vil være muligt under de Forhandlinger, som jeg formoder vil blive ført mellem den højtærede Landsbrugsminister og Hedeselskabet, at finde en saadan Ordning af dette Spørgsmaal, at vi ikke i de kommende Aar atter skal diskutere om Mergelspørgsmaalet her.

Larsen-Badse: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har til Dels gjort Rede for de Forhandlinger, der har været ført i Finansudvalget, og de har været baade mange og lange, denne Sag vedrørende. Vi fra vor Side har efter alt det fremkomne sluttet os til Ændringsforslaget under Nr. 16 og gaar imod Underændringsforslaget under Nr. 17. Vi har ikke ment at kunne gaa med til dette sidste ud fra den Betragtning, at dette Tilskud bør ligge som et fast Tilskud, ikke som et Tilskud, der kan overskrides, saa at man ganske ubegrænset kan foretage Fragnedsættelser og det, som mangler paa Aarets Finanslov, saa kan komme frem som Bevilling paa Tillægsbevillingsloven. Vi har ment, at det havde en vis Værdi, at dette Tilskud saavel som alle andre Tilskud af lignende Art kom til at ligge fast. Vi har tillige

ment, at selve Mergelspørgsmaalet er et Spørgsmaal, som ogsaa har økonomisk Interesse netop for de Mennesker, der mergler deres Jord, og den Merudgift, der kunde fremkomme ved, at man eventuelt skulde sætte Minimumsfragten ganske lidt i Vejret, kan jo ikke blive saa meget; for de 28 000 Vognladninger, der, som det er nævnt, er bestilt for det kommende Aar, kan det jo kun blive i Gennemsnit lidt over 5 Kr. pr. Vognladning. Vi mener, at man kan forsvare en saadan Ordning, og det forekommer mig, at man fra den højtærede Landsbrugsministers Side har stillet sig ret velvillig, idet man er gaaet ind paa at forhøje det paa Finansloven foreslaaede Tilskud med 150 000 Kr.

Det kunde maaske i denne Forbindelse have sin Interesse at nævne, at samtidig med, at der gives dette direkte Tilskud til Mergeltransport, gives der jo ogsaa fra Statens Side et meget stort Tilskud til de private Mergelselskaber, og det maa jo alt sammen ses under samme Synsvinkel. Derfor forekommer det mig, at disse Bevillinger er fuldt ud forsvarlige. Naar dertil kommer, at den Bevilling, som er opført for det kommende Aar, efter dette Ændringsforslag nøjagtig dækker, efter hvad der er blevet oplyst, den Udgift, man har haft i indeværende Finansaar, mener jeg ogsaa, det kan forsvares ud fra den Betragtning. Naar Bestillingerne i Aar er indløbet saa rigeligt, at der skal leveres 28 000 Vognladninger — jeg gaar stadig ud fra, at dette Tal er rigtigt —, saa kan det vel hænge sammen med, at der paa et bestemt Tidspunkt var Tale om at bibeholde den samme Bevilling som i Fjor, idet man saa i Løbet af Aaret skulde undersøge Forholdene og først paa næste Finanslov stille nye Forslag. Jeg kunde da tænke mig, at mange har skyndt sig at indgive Bestillinger for at komme med i Aar, hvor Tilskuddet muligvis var højere, end det vilde blive ad Aare, for saa vidt Undersøgelserne førte med sig, at Bevillingen blev skaaret ned i næste Finansaar.

Jeg anbefaler derfor at stemme imod Underændringsforslag under Nr. 17, og jeg vil dertil føje, at jeg beklager, at dette Ændringsforslag er stillet. Det har nemlig altid været saaledes her i Rigsdagen, at Hedeselskabet har været tabu; de Bevillinger, man fra Hedeselskabets Side har ønsket, har det altid faaet og med rund Haand. Hedeselskabet og navnlig Hedeselskabets Virksomhed er ikke tjent med, at der i nogen som helst Retning kommer noget politisk frem i Forbindelse med